

Antonio Sobaz ■ D.Grafic

Versió
en Valencià

Data de declaració de parc natural:

8 de juliol de 1986

Incorporació a la Llista de zones humides d'importància internacional Conferència Ramsar:

8 de maig de 1990

Data declaració àrea ZEPA:

(Zona d'especial protecció per a les aus)

8 de juny de 1994

Data d'aprovació PORN:

(Pla d'ordenació dels recursos naturals)

16 de maig de 1995

Data d'aprovació PRUG:

(Pla rector d'ús i gestió)

19 de novembre de 2004

Municipis dins del parc:

El Parc Natural de l'Albufera, situat al sud de València, ocupa una superfície de 21.120 ha i s'estén per part de tretze municipis:

València, Alfafar, Sedaví, Massanassa, Catarroja, Albal, Beniparrell, Silla, Sollana, Sueca, Cullera, Albalat de la Ribera i Algemesí.

El seu origen geològic parteix, milers d'anys enrere, d'un golf marí que va quedar aïllat del mar Mediterrani per les aportacions sedimentàries dels rius Túria i Xúquer.

En l'actualitat el Parc Natural de l'Albufera compta amb nombrosos hàbitats protegits que estan inclosos en la directiva d'Hàbitats. Aquesta gran varietat morfològica queda definida dins de tres grans ambients:

La restinga litoral. És la barra sedimentària que va separar la totalitat del sistema del mar. Allí es troba encara, un cordó dunar ben conservat, en el qual s'identifica una bona mostra de la vegetació pròpia de la màquia mediterrània i les mallades, xicotetes àrees d'aigües salobres, repartides entre les dunes i el sistema forestal de la devesa.

L'arrossar és l'ambient de major superfície (14.000 hectàrees) perquè aconseguix dues tercers parts de la superfície total del parc natural. Originàriament, amb el tancament, la superfície que van ocupar les aigües marines es va transformar en un extensa marjal d'aigües salobres per conformar finalment, a partir del segle XV i amb el cultiu de l'arròs, una de les principals zones arrosseres d'Espanya. Travessat per una atapeïda xarxa de séquies i canals, els seus cicles d'inundació i entollament el presenten com la principal àrea d'alimentació de la rica ornitofauna albuferenca. Dispersos, fonamentalment pel sector oest, es localitzen xicotets brolladors que, en la zona, es coneixen com ullals.

La llacuna de l'Albufera és un sistema costaner de 3.000 ha de superfície d'aigües succintes, que compta amb quasi 300 ha de vores i illes en què creix una densa vegetació palustre. És important pel seu significat en la regulació del flux hídric en l'arrossar, com també pel seu valor ecològic i paisatgístic.

Espectacular capvespre en la llacuna de l'Albufera. L'únic lloc de la Comunitat Valenciana on podem veure posar-se el sol sobre l'aigua

B. Albiach Galán

L'agricultura en el parc està relacionada amb el cultiu de l'arròs

Història

Tres són els usos tradicionals més importants de la zona, l'agricultura vinculada al cultiu de l'arròs, la pesca i la caça.

La pesca és reconeguda legalment l'any 1250, que és quan es realitzen les bases de pesca per a la Comunitat de Pescadors del Palmar (veïns de Russafa que es van instal·lar definitivament a l'illa del Palmar per a pescar més fàcilment) i que després s'aplicarien a les de Silla i Catarroja. Fins a la industrialització de l'àrea d'influència del llac, la pesca aportava importants rendiments econòmics, ja que les aigües netes del llac oferien gran abundància de peixos (gambeta, petxinot, anguila, llobarro, etc.).

B. Albiach Galán

La pesca en el llac es continua realitzant de forma tradicional

Actualment, la pesca de llobarro i anguila ha disminuït sensiblement i ha augmentat la de llisses i cranc americà (espècie introduïda en els anys 80).

L'arròs és un altre ús tradicional, encara que molt més recent (segle XVII), i té una gran importància econòmica i ambiental. A la important tasca com a filtre verd de les 14.000 hectàrees que rodegen la llacuna s'uneix la de ser rebost del parc, mercé a la considerable població d'invertebrats aquàtics i xicotets macròfits que serveixen d'aliment a gran part de les poblacions d'aus.

Vegetació

La major part de la superfície del parc està ocupada per cultius d'arròs i per la mateixa llacuna, de manera que la vegetació autòctona queda restringida, d'una banda, a les séquies, ullals, zones marginals de l'arrossar i de la llacuna litoral i, d'una altra, a la franja costanera arenosa, especialment en la devesa i el front dunar.

En les platges arenoses del parc natural, com també en les dunes immediates, es troben una sèrie de plantes adaptades a les dures condicions d'aquests mitjans, on predomina el vent i una alta salinitat. Es troba ací el borró, com també el lliri marí i la campaneta de mar, entre altres. En l'arenal estabilitzat, després de les àrees de dunes, apareixen matolls pluri-específics, entre els quals destaca la presència del llentiscle i l'aladern.

La vegetació de les mallades i saladars s'assenta sobre sòls particularment enriquits de sals i subjectes a entollades periòdiques. Les espècies botàniques dominants són les soses i les barrelles, que conformen un subambient de gran importància, per la seua escassa presència a la Comunitat Valenciana.

En les zones d'aigües dolces i substrats menys salobres, trobem diverses comunitats botàniques associades a aiguamolls, formades fonamentalment per plantes palustres, submergides i flotants, de gran diversitat i singular importància. Les plantes submergides o macròfites compten amb les seues millors poblacions en els ullals i en les séquies de millor qualitat hídrica. Pel que fa a la vegetació palustre de zones entollades, destaquen els canyissos, la boga, les masegues i les malves d'aigua o trencadalla, fonamentalment distribuïdes en les mates de la llacuna.

Llentilla d'aigua (*Lemna gega*)

B. Albiach Galán

Garcilla bueyera (*Bubulcus ibis*)

B. Albiach Galán

Samaruc (*Valencia hispanica*)

Fauna

Abundant i diversa, la fauna de l'Albufera presenta alguns endemismes mediterranis, com també nombroses espècies protegides. Crustacis coneguts com gambetes, mol·luscos dels gèneres *Unio* i *Anodonta* i peixos de la família dels ciprinodòntids, com el samaruc i el fartet.

Pel que fa a les aus, el parc natural és de la màxima importància dins del context europeu. Segons la Generalitat, més de 350 espècies ornítiques han sigut observades en algun moment, d'aquestes, d'entre 240 i 250 són visitants habituals cada any, i 90 són reproductores habituals.

A l'hivern destaquen els anàtids, amb censos de 20.000 exemplars. L'espècie més abundant és l'ànec collverd, destacant també la presència de sivert, el bragat i el boix.

En època de cria, el Parc Natural de l'Albufera és de gran importància per les seues colònies d'agròns, que solen superar les 5.000 parelles. Instal·lades en el més dens del canyisser de la llacuna, destaca la presència d'una important població d'oroval, com també d'agró roig, acompanyades de les més abundants, esplugabous i de la garseta.

Les colònies de xatrac s'ubiquen al parc en el segon lloc en importància per a aquestes aus en la península Ibèrica. Són més de 6.000 les parelles nidificants, de les quals destaquen el xatrac d'albufera i el xatrac becllarg i la camallonga.

Altres espècies nidificants rares o escasses, són la rosseta, l'ànec blanc i la gavina corsa que en els últims anys s'està consolidant com a nidificant regular.

Centre d'Interpretació "Racó de l'Olla".
Parc Natural de l'Albufera

■ Ruta roja: EL RACÓ DE L'OLLA

Duració: 1 hora.

Longitud: 0,8 km.

Mitjans: A peu.

Ruta situada en el Centre d'Interpretació Racó de l'Olla, el qual disposa d'una exposició sobre el Parc Natural de l'Albufera i sobre la mateixa Reserva del Racó de l'Olla, i una torre-mirador que ens obsequia amb una meravellosa vista de l'Albufera i premet observar, sobretot en època hivernal, una gran concentració d'anàtides en la Mata del Fang. Eixint del Centre, seguim per la senda que condueix a l'observatori de la llacuna visitable, i en el seu recorregut podem conèixer espècies vegetals pròpies d'estos ambients tan peculiars.

Observar i estudiar el comportament de les aus en el seu hàbitat natural, a tan sols uns metres, és un privilegi possible en este observatori.

Com que es troba en una zona de reserva, no es permet l'entrada d'animals domèstics i tampoc fumar en tot el recorregut. Es recomana portar prismàtics.

Per a les visites en grup (15-50 persones) és necessari concertar cita prèviament en el telèfon **96 386 80 50**. Pot consultar l'horari del Centre d'Interpretació Racó de l'Olla en la pàgina web:

www.parquesnaturales.gva.es/albufera

B. Albrachi Galán

El 4 d'agost se celebra la *Festa del Crist de la Fe del Palmar*

Ruta ALBUFERA

Hi ha cinc embarcadors principals (vegeu mapa): els ports de Silla [1] i Catarroja [2], del Saler [3], i els embarcadors del Palmar [4] i la gola del Pujol [5].

L'Albufera es va formar després del tancament d'un antic golf per l'aparició d'un cordó litoral, també denominat restinga, que s'estén des de València fins a Cullera. Fa aproximadament 6000 anys va començar la formació de la restinga per les aportacions sedimentàries dels rius Túria i Xúquer. L'onatge i els corrents litorals van transportar els sediments fins a formar la barra arenosa, que va aïllar l'Albufera del mar Mediterrani.

El nom Albufera prové del terme àrab: Al Buhaira, diminutiu d'Al Bhar (el mar).

Les **albuferes** o **estanyos litorals** són el model morfològic d'aiguamoll costaner més freqüent en el Mediterrani.

Es caracteritzen, a diferència de les **llacunes litorals**, que tenen una vida prou autònoma del mar (encara que influeix prou en la seua gènesi) perquè la barrera de tancament sol ser molt hermètica.

Poden estar també connectats amb aquest mitjançant passos, goles o bocanes, però no són de tipus marea i quasi no són funcionals en el sentit mar-terra.

Altres llacunes, com les de Venècia o les que es poden trobar a Tunis, reben el nom de **llacunes litorals** ja que, malgrat haver tingut el mateix procés de formació, tenen una gran influència de les mareas que en aquestes zones es produeixen.

Hi ha hagut una gran reducció de la superfície de l'Albufera des del seu origen, passant d'aproximadament 30.000 ha que tenia en l'època dels romans, a les 2.837 ha actuals. Aquesta reducció, que es produeix de forma natural, es va veure accelerada des de fa uns 200 anys pel cultiu extensiu de l'arròs.

La importància de l'Albufera és inqüestionable en el parc natural, tant pel seu significat en la regulació del flux hídric en l'arrossar com pel seu valor ecològic i paisatgístic.

En l'interior i en els seus marges es troben **les mates**, que són acumulacions o illes de vegetació palustre. Les seues plantes més comunes són el canyís *Phragmites australis* i la boga *Typha* sp., o rars com la trencadalla *Kosteletzkia pentacarpos*, planta les poblacions més pròximes de la qual estan en orient pròxim (Iran i Turquia).

Amb aproximadament 350 ha complixen un important paper com a àrea de cria d'aus, principalment 7 espècies d'agrons (7450 parelles l'any 2000), ànecs, alguns larolimícoles, i ràl·lids entre els quals destaca el gall de canyar *Porphyrio porphyrio*, recentment recuperat de l'extinció en quasi tot el litoral mediterrani.

La vegetació palustre serveix de recer a multitud d'espècies animals

- carretera
- senda
- linea ferrea
- limit administratiu
- construccions
- centre d'informació
- museu
- mirador
- zona de descans
- pàrquing
- ermita
- vèrtex geodèsic

E: 1/150.000

0 2.000 4.000 8.000 m

Mar Mediterrani

Laguna de l'Albufera

30°
35°
40°

-10

04°

05°

06°

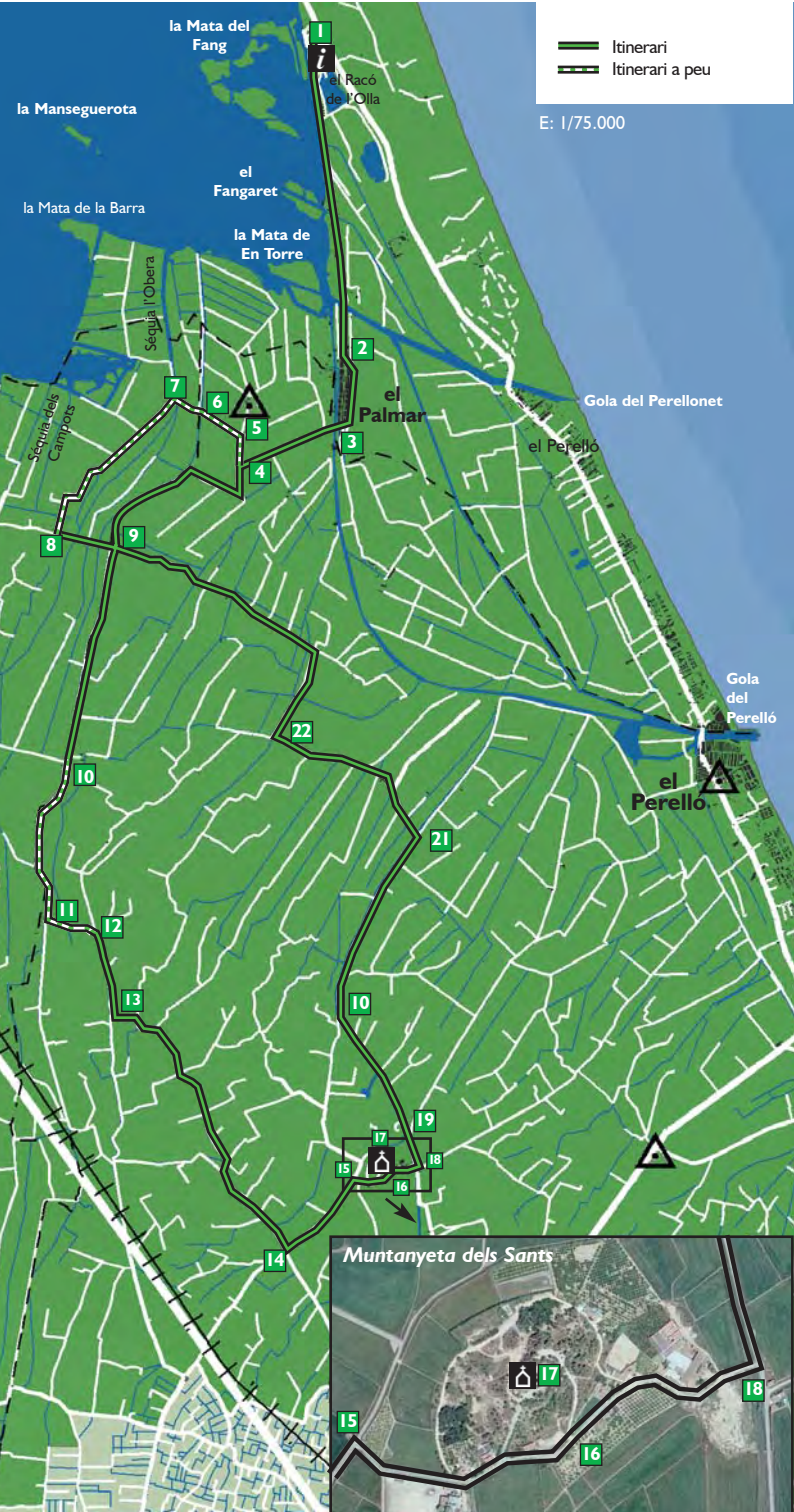
07°

08°

09°

10°

11°

E: 1/75.000

- Itinerari
- Itinerari a peu

Ruta MARJAL SUR

Ahora te proponemos dos rutas por el marjal sur del Parque Natural de la Albufera.

- 1 Km 0. Centre d'Informació Racó de l'Olla.
- 2 Km 3,0. Arribada al Palmar.
- 3 Km 3,9. Final del Palmar. Gir a la dreta, direcció Sollana.

Recorregut curt

- 4 Km 5,0. Pas sobre un pont. Gir a la dreta.
- 5 Km 5,4. Desviació a l'esquerra per la travessia de Sacarés (davant la Casa de Baldoví).
- 6 Km 5,8. Pas sobre un pont. Continuem recte.
- 7 Km 6,1. Pas sobre dos ponts seguits. Gir a l'esquerra pel camí paral·lel a una séquia.
- 8 Km 8,1. Encreuament amb un camí asfaltat. Gir a l'esquerra.
- 9 Km 8,6. Encreuament amb camí asfaltat. Gir a l'esquerra.
- 4 Km 10,1. Desviació a la dreta creueu pont. Volta al Palmar.

Recorregut llarg

- 4 Km 5,0. Pas sobre un pont. Gir a l'esquerra.
- 9 Km 6,5. Encreuament. Continuem recte.
- 10 Km 8,6. Recte en direcció sud per un camí de terra.
- 11 Km 10,2. Gir a l'esquerra.
- 12 Km 10,7. Desviació a la dreta per camí asfaltat. (A partir d'ací el recorregut sempre serà per camins asfaltats).
- 13 Km 11,8. Gireu a l'esquerra en el primer encreuament.
- 14 Km 14,5. Encreuament amb un camí asfaltat. Gir a l'esquerra. En girar la Muntanyeta dels Sants queda davant.
- 15 Km 15,7. Gir a la dreta vorejant la Muntanyeta dels Sants, deixant unes sitges d'arròs a la dreta.
- 16 Km 16,0. Pujada a la Muntanyeta dels Sants.
- 17 Ermita dels Benisants de la Pedra.
- 18 Km 16,2. Després de passar un pont, gir a l'esquerra pel camí de la Canal.
- 19 Km 16,9. En la bifurcació seguim per l'esquerra (a la dreta queda el camí de la Llosa).
- 20 Km 18,4. Seguim recte.
- 21 Km 20,3. Gir a l'esquerra creuant un pont que entra en la travessia de Caro.
- 22 Km 22,2. Casa de Ricardo Alarte. Desviació a la dreta pel camí de Trompón.
- 9 Km 25,2. Encreuament. Gir a la dreta.
- 4 Km 26,7. Gir a la dreta. Tornada al Palmar.

En el vostre passeig podeu gaudir d'un paisatge dominat per camps d'arròs, séquies, motors amb les seues velles ximeneres, cases d'apers, masies, a més de nombroses espècies d'aus. Un paratge de gran valor cultural, natural i paisatgístic on l'aigua és la peça clau d'aquest valuós ecosistema.

La marjal és una zona inundada la major part de l'any actualment ocupada, en la gran majoria, per camps d'arròs. Però açò no va ser sempre així.

En el segle II (fa uns 1900 anys) el lloc que visitareu formava part de l'Albufera. En aquella època, els romans van conèixer l'Albufera amb unes 30.000 ha, 10 vegades més gran que en l'actualitat.

Perquè us feu una idea, on hui en dia es troba la catedral de València, els romans van construir un temple dedicat a la deessa Diana a la vora d'una de les illes

de l'Albufera. Des d'aquella època l'Albufera ha reduït molt la seua extensió.

De manera natural l'Albufera tendeix a fer-se cada vegada més xicoteta pels sediments que van aportant a poc a poc els barrancs que hi arriben, però aquesta reducció es va accelerar molt des que es va començar a cultivar l'arròs.

Els àrabs van introduir el cultiu de l'arròs, existeixen dades cartogràfiques del segle XV on podem observar camps d'arròs en la zona sud de l'Albufera, on hui en dia es troba el municipi de Sueca.

Des de llavors, l'espècie humana ha anat guanyant terreny a l'Albufera aterrant-la per a cultivar l'arròs. Blasco Ibáñez conta, en la seua novel·la Canyes i fang, la impressió que li causava aquest fet al Tio Paloma:

La Muntanyeta del Sants destaca com una gran roca que domina el Parc Natural

El cultiu de l'arròs està molt arrelat en el parc

B. Albiach Galán

G.B.

"Ho cultivarien tot, tirant terra i més terra sobre el llac... l'albufera la transformaven els hòmens amb els seus cultius... en el llac es veien barcasses carregades de carbó, els camps d'arròs s'estenien per totes les bandes, avançaven en el llac, engolint-se l'aigua"

D'aquesta manera, s'ha anat transformant el paisatge primitiu fins a arribar al moment actual quan els camps d'arròs cobreixen 14.000 ha del parc natural.

Una vegada en la Muntanyeta dels Sants, podeu visitar l'ermita dels Benisants de la Pedra, Sant Abdó i Senent. Des d'ací, gaudireu d'una excel·lent panoràmica de la marjal. A més, si mireu en direcció nord-est veureu, rodejat de canyes, canyissos i bogues, l'ullal de Baldoví. Els ullals són brolladors d'aigua dolça i neta fet que els converteix en una reserva molt important sobretot per la presència d'espècies úniques i en perill d'extinció com les gambetes, el petxinot o els peixos samaruc i fartet.

Els animals més comuns que podeu veure són les aus que varien depenent de l'època de l'any. A l'hivern és fàcil veure l'ànec collverd, el sivert, el bragat, l'arpella de marjal, i les gavines: gavinet fosc, argentat del Mediterrani i comuna. A l'estiu, podeu veure la camallonga, el fumarell negre, el curroc i l'agró roig. I durant tot l'any són comunes l'agró blau, la garseta blanca i l'esplugabous.

Les plantes més comunes en les vores de les séquies i els ullals són el canyís, la canya, la boga i a la primavera podreu veure en flor el vistós lliroc groc. També, al voltant de les cases i motors i en les motes (separació entre camp i camp), podeu veure xops (xops) i salzes (salzes) amb la funció de fixar d'una manera més eficient la terra entre camps d'arròs. Finalment, cal anomenar la vegetació subaquàtica dels ullals que es troba en greu perill d'extinció.

Ruta MARJAL NORTE

Duració: mig dia

Mitjans: cotxe o bicicleta

Recorregut total: 30 km

Recomanacions: portar prismàtics

Aquesta ruta ens permetrà conèixer diversos llocs d'interès del Parc Natural de l'Albufera, cobrint bona part de la marjal nord.

- 1** S'inicia en el Centre d'Informació del Racó de l'Olla (P1), circulant per la ctra. CV-500 en direcció a València.
 - 2** A la nostra esquerra, de seguida, després de passar les comportes de la gola del Pujol, el mirador (P2); on podem realitzar un passeig amb barca per l'Albufera.
 - 3** Just abans de la primera redona (P3) veurem un senyal que indica viviers municipals, on es troba l'Oficina Tècnica Devesa-Albufera de l'Ajuntament de València. El nostre camí segueix direcció València.
 - 4** En la segona redona (P4) es pot accedir al tallafoc de la Rambla per a visitar la interessant zona dunar de la devesa, però per a continuar el nostre recorregut ens desviarem per la desviació d'Alfafar que discorre per la ctra. CV-401.
- Aquesta carretera recorre una zona dedicada al cultiu de l'arròs, de difícil accés, encara que hi ha diferents camins de terra al costat esquerre.
- 5** Després de passar dues redones cap a Alfafar, triarem la primera desviació a l'esquerra cap a la casa de Revisanxo (P5), que discorre al costat de la séquia del mateix nom. També podem fer el mateix recorregut pel següent camí a l'esquerra, passant el restaurant la Matandeta (P6) (alternativa en època de caça). Circulant per aquest camí en direcció NO i seguint la séquia tornarem a la carretera principal (P7).
 - 7**

A finals de gener i fins a primers de març és fàcil veure, gavines comunes, gavínots foscos i argentats del Mediterrani, garseta blanca, esplugabous, agró blau i agró roig. A l'hivern veurem concentracions de corba marina grossa, ànec collverd, sivert i exemplars de xoriguer, aligot i amb sort alguna àguila pescadora. A més podrem observar el blauet en alguna séquia.

8 Una vegada passem el polígon de tir la carretera acaba en la zona comercial d'Alfàfar (P8) i s'uneix amb la N-332. Travessem un túnel de dimensions reduïdes accedint a la zona comercial.

9 Ací podem donar l'excursió per conclosa o continuar seguint les indicacions per a incorporar-nos a la ctra. d'Alacant. A uns quilòmetres (P9) veurem una indicació d'eixida a Catarroja. Eixint per aquest vial de servei s'arriba a una gasolinera verda. Només més passar-la hi ha un túnel que travessa la N-332; per davall girant a la dreta trobem l'accés. Aquest mateix camí, VV-1044, ens portarà al port de Catarroja i a una altra extensa zona de marjal.

Pel camí passarem junt al Club Equestre i l'Escola de Capatassos de Catarroja en el pati de la qual hi ha una exposició de barraques.

Des del port de Catarroja, lloc d'atracada, construcció i reparació de les típiques embarcacions que s'usen en la llacuna (albuferencs), es pot accedir al barranc de Massanassa o de Torrent, travessant les partides del Bony i la Tancadeta a l'arrossar de Catarroja. Per a això es continua per un camí de terra que discorre paral·lel al llit, i que permet aproximar-se fins a la mateixa vora de la l'Albufera, en la punta del Llebeig. Aquest camí de terra pot estar tallat amb una cadena en època de caça pel qual podem acabar aquest trajecte caminant. Des d'ací és fàcil observar xitxarres, arpelles de marjal, gavines, corba marina grossa, agrons, cabrellots i es pot arribar a escoltar el gall de canyar o el cabussonet.

A més, en aquest port, se celebra el concurs de vela llatina al voltant del 15 de setembre i la processó de Sant Pere amb barca, a finals de setembre.

La ruta és d'anada i tornada i pot realitzar-se en la seua totalitat o tornar en qualsevol punt sobre els nostres passos per a degustar un menjar típic en qualsevol dels bars del port de Catarroja i rematar així la jornada.

Per a realitzar la ruta completa es recomana l'ús de la bicicleta, o si es fa a peu, disposar de més temps, procurant evitar les hores de màxima insolació, especialment a l'estiu.

És una ruta recomanada per a realitzar en diferents èpoques de l'any i poder observar com canvia la fisonomia de l'arrossar.

Consulteu les èpoques de veda abans d'eixir.

Port de Catarroja

La Bassa de Sant Llorenç

■ Ruta CULLERA

Duració: 2 o 3 hores

Mitjans: bicicleta o cotxe

Recomanacions: es recomana portar prismàtics, i en alguns llocs deixar el cotxe i continuar caminant.

Hem de tindre en compte que des de mitjans d'octubre fins mitjan de gener, es caça en la marjal i alguns dels camins poden estar tancats.

Aquesta ruta ens ajudarà a conèixer un poc millor la marjal de Cullera.

Es parteix des del Centre d'Informació Racó de l'Olla, agafant la carretera de Natzarret-Oliva (CV-500) en sentit Cullera. Per aquesta, s'arriba a la cara nord del Cabecol. On comença a elevar-se aquesta xicoteta serra, trobem una rotonda (R) des de la qual comencen els tres itineraris proposats.

1 Far

La seua direcció està indicada en aquesta rotonda. El far està ubicat en el cap de Cullera i cara est de la serra de les Raboses. Aquesta representa uns dels últims contraforts del sistema Ibèric, amb una altitud màxima de 233 m.s.m i queda a les portes del Parc Natural de l'Albufera en la seua zona més meridional.

Des d'ací teniu una bona panoràmica del mar Mediterrani i si sou aficionats a l'ornitologia i visiteu el parc a l'hivern, possiblement podreu observar diferents aus marines com baldrigues, cauets i xatracx beclarg.

2 Bassa de Sant Llorenç

Des de la mateixa rotonda cal agafar direcció Cullera (VP-1041) i després de passar diverses revoltes veureu una desviació a l'esquerra; agafeu-la. Aquesta carretera passa per davant del Club de Tennis de

Cullera fins a arribar al cim de la muntanya del Cabeçol que al costat de la Muntanyeta dels Sants (Sueca) constitueixen els únics afloraments calcaris, (dolomies d'origen cretaci) del Parc Natural de l'Albufera. Des d'ací (2) possiblement podreu observar algunes aus que es troben en la bassa de Sant Llorenç, una xicoteta albufera l'origen de la qual pot trobar-se també en la restinga o barra arenosa que va aïllar l'Albufera de València del mar. Aquesta xicoteta llacuna s'alimenta d'aigües subterrànies i el seu perímetre es troba protegit per formacions de canyís, a més de tindre un accés restringit.

3 Museu de l'Arròs

Des de la rotonda i també per la carretera VP-1041 arribareu a l'aparcament del parc aquàtic. Des d'ací s'albira l'ermita dels Sants Abdó i Senent (segle XV) on està instal·lat el museu de l'arròs. A aquesta s'ac-

Desde la ermita dels Sants Abdó i Senent podrem disfrutar de bonitas panorámicas del parque

B. Albiach Galán

cedeix a través del camí de terra que heu de fer caminant, (mirar plànol). Des del cim d'aquest xicotet promontori rocós també podeu gaudir del paisatge de la marjal i de les aus que allí es troben. Des de la població podeu visitar els punts més alts de la serra de les Raboses. S'accedeix des de la carretera que puja al castell i continua al Radar Meteorològic. Obtindreu una excel·lent vista panoràmica del Parc Natural de l'Albufera.

Cullera

Cullera està situada en la comarca de la Ribera Baixa, a 38 km de la ciutat de València. Es tracta d'una ciutat de gran interès turístic ja que compta amb magnífiques platges, algunes amb qualificació de bandera blava.

La seua economia es basa en el cultiu i la comercialització de la taronja i l'arròs, la pesca i el sector turístic. Els seus màxims exponents gastronòmics són la paella, l'arròs a banda, allipebre, l'espardenyada (guisat de carn amb anguiles) i el seu plat especial, l'allipebre de rap i llagostins.

Es recomana visitar

- L'Església dels Sants Joans construïda en el segle XVII sobre un antic temple gòtic del qual només es conserva una capella.
- El castell d'origen àrab, que va ser construït sobre restes ibèriques i romanes. Va tindre gran importància a causa de la seua situació ja que li permetia dominar la costa i les riberes del Xúquer. Formant part del castell es troba el santuari de la Mare de Déu de l'Encarnació. És d'estil neobizantí, construït en el segle XI.
- Les torres de la Reina Mora i la torre del Marenyet, que data de temps de Felip II.
- El Museu Arqueològic.
- Les ermites de Sant Llorenç o de la Font Santa, del segle XVI i les dels sants Abdó i Senent i Santa Marta, del segle XV.

Pescadors en la gola del Perelló, una de les principals connexions del llac amb el mar

Allotjament

La zona disposa d'una gran xarxa d'allotjaments en la majoria dels pobles i ciutats limítrofes i pedanies. A més es compta amb un parador de turisme i hotel en la devesa, com també una bona oferta de càmping de turisme en el Saler, el Perelló, les Palmeres o el Mareny.

Gastronomia

Igual que en els allotjaments existeix variada oferta de restaurants tant en les ciutats i pobles, com en els nuclis de població radicats dins del parc natural. Aquests ofereixen una carta que té la seua especialitat en la denominada cuina albuferenca, és a dir, aquella que es nodreix dels ingredients propis de l'Albufera. Especial menció per a aquells plats que es

basen en l'arròs com a producte estrella, en totes les seues modalitats de paelles i arrossos caldosos. L'arròs és un absorbent de sabors i així, segons l'època de l'any i els ingredients que l'acompanyen, es guisa la paella valenciana de pollastre i conill, de verdures i caragols, de marisc, l'arròs negre, la paella d'ànec, la de florícol o ceba i abadejo, la d'espinacs i alls tendres, l'arròs caldós amb bledes i caragols, i fins i tot la paella de llagosta, o l'arròs amb fesols i naps. I, tenint com a base l'anguila, l'allipebre, anguila al forn. També típics són l'esgarraet, abadejo amb pimentó torrat, o la lliisa torrada, entre altres.

Visites d'interés

El parc comprén 13 municipis diferents, entre els quals podem trobar els següents punts d'interés:

Centre d'Informació del Racó de l'Olla. Sendes ecològiques, observatori ornitològic i centre d'interpretació.

Relleu calcarí de la Muntanyeta dels Sants, a Sueca. Promontori rocós de la marjal que ofereix una bona panoràmica. En aquesta es troba l'ermita dels Sants de la Pedra (segle XVII), que és visible des de qualsevol punt de l'arrossar.

Bassa de Sant Llorenç, a Cullera. Xicoteta llacuna encaixada entre els relleus calcaris de la muntanya del Cabeçol i la serra de les Raboses.

Mirador de la Gola de Pujol. Fantàstic lloc des d'on observar les meravelloses postes de sol en el llac de l'Albufera. És possible contractar recorreguts amb barca.

Els ports de Silla i de Catarroja (des del qual es pot prendre una embarcació amb vela llatina), l'embarcador el Saler i el Portet de Sollana.

B. Albiach Galán

Com arribar

Des de València, dues vies travessen el parc en sentit de nord a sud, abraçant la llacuna per la vora occidental o per la costa o costat oriental: les carreteres N-332 i la CV-500, respectivament, són -al costat del ferrocarril València-Gandia- les artèries de comunicació per a recórrer longitudinalment el parc. Altres carreteres secundàries uneixen aquestes i ens condueixen a tots els racons del parc natural.

Normativa

Respecteu el camí i no feu dreceres

El gos, porteu-lo sempre lligat

Observeu les plantes sense destrossar-les, no les arranqueu

Observeu els animals sense molestar-los

Depositeu el fem en el contenidor més pròxim

Només podeu acampar en les zones autoritzades

Si feu soroll o parleu fort, us perdreu els sons del parc natural

No encengueu fogueres, no fumeu, respireu aire pur